



მოციქული (აღლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) არ იცნობდა სურის (ყურანის თავის) დასასრულს მანამ, სანამ მას არ გამოეცხადებოდა სიტყვები " სახელითა აღლაჰისა მონყალისა შემწყალებლისა"/ბისმილლაჰი-რრაჰმანი-რრაჰიმი/

გადმოცემულია იბნ აბბასისგან (აღლაჰი იყოს მათით კმაყოფილი), რომ მან თქვა: "მოციქული (აღლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) არ იცნობდა სურის (ყურანის თავის) დასასრულს მანამ, სანამ მას არ გამოეცხადებოდა სიტყვები " სახელითა აღლაჰისა მონყალისა შემწყალებლისა"/ბისმილლაჰი-რრაჰმანი-რრაჰიმი/."

იბნ აბბასი (აღლაჰი იყოს მისით კმაყოფილი) განმარტავს, რომ წმინდა ყურანის სურები (თავები) აღლაჰის მოციქულზე (აღლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) გარდმოევიწინებოდა, და ის არ იცნობდა მათი დასრულებისა და ერთმანეთისგან განცალკევების შესახებ, სანამ მასზე არ გარდმოევიწინებოდა: "სახელითა აღლაჰისა მონყალისა შემწყალებლისა". ეს ნიშნავდა, რომ წინა სურა დასრულდა და იწყებოდა ახალი სურა.

<https://sunnah.global/hadeeth/ka/show/65051>

